Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

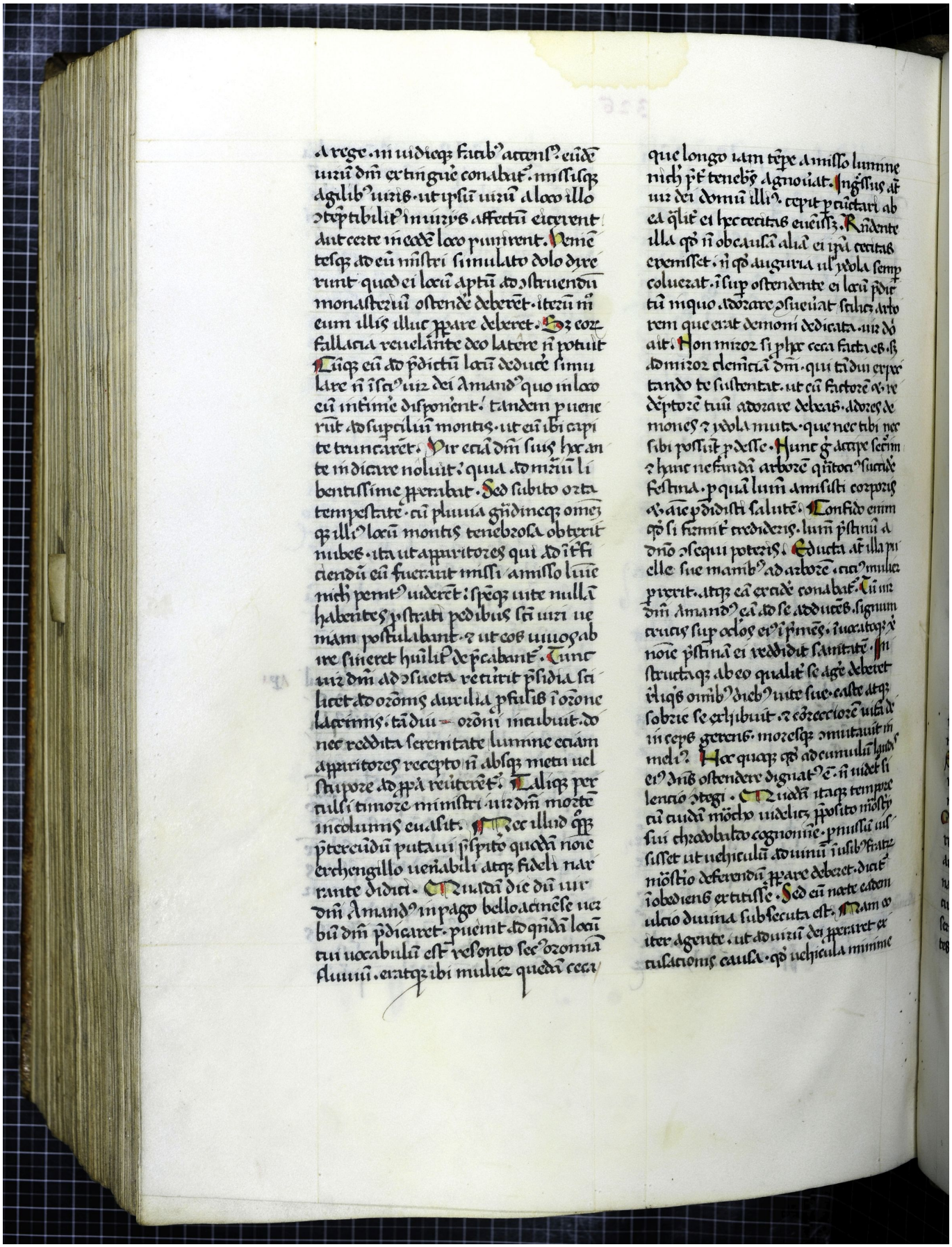

a rege. in iudicio fuerat accusat. eum
uirum dei certingere conabat. missisq
agilibus uiris. ut ipsum uirum a loco illo
detestabilis in uiris affectum eicerent
aut certe in eodem loco punirent. Venere
tesque ad eum ministri simulato dolo dire
runt quod ei locum aptum ad construendum
monasterium ostendere deberet. iterum in
eum illis illuc properare deberet. Sed cor
fallacia reuelante deo latere non potuit
Quique eum ad predictum locum deducere simu
lare non ista uir dei amando quo in loco
eum intime disponent. tandem peuene
runt ad supercilium montis. ut eum ibi capi
te truncaret. Vir etiam dum suus hoc an
te indicare noluit. quia ad martirium li
bentissime properabat. Sed subito orta
tempestate. cum pluuia grandineque omnes
qui illi locum montis tenebrosa obtexit
nubes. ita ut apparitores qui ad interfi
ciendum eum fuerant missi amisso lume
nis permansuerent. ipseque uiue nullam
habentes prostrati pedibus sancti uiri ue
nam postulabant. et ut eos uiuos ab
ire sineret humiliter deprecabant. Tunc
uir dei ad solucta retulit presidia scili
cet ad oromis auxilia precibus in oratione
lacrimis. tandiu — orationi incubuit. do
nec reddita serenitate lumine etiam
apparitores receptos in absque metu uel
scipore ad propria reuiterent. Aliique per
tulsi timore ministri uiri dei morte
incolumis euasit. Nec illud omitto
pretereundum putaui spiritu quedam noue
erchengillo uenerabili atque fideli nar
rante didici. Quadam die dum uir
dei amando in pago bellacinense uer
bum dei predicaret. puenit ad quandam loca
tum uocabulum est resonto secus oromna
fluuium. eratque ibi mulier quedam ceca

que longo iam tempore amisso lumine
nichil prorsus tenebas agnoscat. Ingressus au
tem dei domum illius. cepit precatari ab
ea quatenus ei hec cecitas euenisset. Respondente
illa quod si ob causam aliam ei ipsa cecitas
euenisset. si quod augurium uel idola semp
coluerat. si sup ostendente ei locum predic
tum in quo adorare solebat solis arbo
rem que erat demoni dedicata. uir do
cuit. Non miror si phr cecus factus es. si
ad miror clementiam dei. qui tandiu expec
tando te sustentat. ut cum factore omni
deptore tuum adorare debeas. adores de
mones et idola muta. que nec tibi nec
sibi possunt prodesse. Hunc igitur adore sem
per hunc nefandum arborem quotiens sucrum
festina. per quam lumen amisisti corporis
oculi acceptidisti salutem. Confido enim
quod si firmiter credideris. lumen pristinum a
domino assequi poteris. Educta autem illa pri
celle sue manibus ad arborem. cum mulier
pereunt. atque ea erudem conabat. Cui uir
dei amando ea ad se adducens. signum
crucis sup oculos eius impressit. iuxtaque ad
noce pristina ei reddidit sanitatem. In
structaque ab eo qualiter se agere deberet
illique omnibus diebus uite sue. caste atque
sobrie se exhibuit. et correctione uitam de
in ceps gerens. moresque commutauit in
meliores. Hec quoque quod ad cumulum laudis
eius dominus ostendere dignatus est. si audet si
lencio tegi. Quadam itaque tempore
cum eundem modico uiderit propositum mosty
fui chradbuldo cognomine. prius missum
fuisset ut uehiculum ad uirum iusibus fratre
mostio deferendum properare deberet. dicat
inobediens extitisse. Sed eum mox eadem
ulcio diuina subsecuta est. Nam co
iter agente. ut ad uirum dei properaret ex
tulationis causa. quod uehicula minime